

عنوان مقاله:

هویت در معماری ایرانی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حسنا قرائتی - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

در مورد اتصال معماری به هویت فرهنگی گذشته و بریدن کلی و یا اتصال قطعی آن حرفهای گوناگونی مطرح می شود، گروهی با یک تفکر مدرنیستی و یا فرامدرنیستی اعتقاد به یک برش کلی از هویت گذشته و خلق هویتی نوین را دارند. گروهی دیگر پایبندی صرف به فرهنگ و معماری گذشته را پیشنهاد می کنند، در این میان گروهی میانه رو اعتقاد به استفاده از فرهنگ و معماری گذشته و در عین حال خلق هویت جدید را دارند. گروهی استفاده فرمی و گروهی استفاده ساختاری و گروهی دیگر استفاده معنایی از معماری گذشته را می پسندند. آنچه در دهه های اخیر تقریباً تمام معماران در آن به یک اجماع رسیده اند اینست که ارتباط با هویت و فرهنگ گذشته و به صورت غیر مبتذل، می تواند از فاکتورهای ارزشمند بررسی یک معماری باشد. بنابراین در این مقاله با بررسی جنبه هایی از معماری ایرانی و بدون رد و یا تصدیق معماریهای دیگر، میزان پاسخگویی آن رادر زمان حال به مخاطب ملاک عمل خود قرار داده ایم. همچنین با انجام مطالعات کتابخانه ای صورت گرفته به نظر می رسد که یک معمار میتواند مجموعه فضاها و محیطها را به گونه ای طراحی و بازآفرینی نماید، که تفکر او در خلق فضایی با هویت ایرانی باشد. بدین گونه طراحی او راهی برای حفظ و اشاعه فرهنگ ناب ایرانی - اسلامی باشد.

کلمات کلیدی:

هویت، هویت پویا، معماری ایرانی، روح حاکم بر معماری ایرانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371781>

